

R O Z H O D N U T I E

Odvolací disciplinárny senát, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Františka Ševčoviča, a členov JUDr. Zoltána Ludika, JUDr. Ivana Roháča, JUDr. Ivana Syrového, PhD. a JUDr. Dany Wänkeovej, v disciplinárnej veci vedenej proti **JUDr. A. O.**, sudcovi Krajského súdu v X, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 11.9.2018 o odvolaní JUDr. A. O., proti ktorému sa viedlo disciplinárne konanie, voči rozhodnutiu o trovách č. k. 1Ds/1/2014-228 zo dňa 26.06.2017, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov (ďalej iba zákon o sudcoch)

z r u š u j e

rozhodnutie Disciplinárneho senátu, sp. zn. 1 Ds/1/2014-228 zo dňa 26.06.2017 a vec mu

v r a c i a ,

aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

O d ô v o d n e n i e

Disciplinárny senát Rozhodnutím, sp. zn. 1 Ds/1/2014-228 zo dňa 26.06.2017 (ďalej aj „Rozhodnutie“) o návrhu JUDr. A. O., proti ktorému sa viedlo disciplinárne konanie, nar. xxx, trvalý pobyt v X, prechodne bytom v X, sudcu Krajského súdu v X (ďalej aj „sudca“ alebo „JUDr. A. O.“) na priznanie nároku na náhradu trov disciplinárneho konania.

V Rozhodnutí disciplinárny senát priznal vo výroku I. JUDr. A. O. nárok na náhradu trov disciplinárneho konania vo výške 624,87 Eur a vo výroku II. uložil Slovenskej republike zastúpenej Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky povinnosť zaplatiť náhradu trov konania v uvedenej výške k rukám JUDr. A. O.

Rozhodnutím disciplinárneho senátu z 30.06.2016, právoplatným dňa 09.09.2016 sp. zn. 1 Ds 1/2014 bol sudca oslobodený spod disciplinárneho návrhu Ministra spravodlivosti Slovenskej republiky podanom dňa 06.11.2014 pod č. 43195/2014-151 pre skutok v ňom

uvedený právne posúdený ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. g) zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o sudcoch a príseďiacich“), (pozn. v súčasnosti § 116 ods. 2 písm. f) zákona o sudcoch a príseďiacich.

Disciplinárne stíhaný sudca má právo v disciplinárnom konaní byť zastúpený obhajcom, ktorým môže byť (okrem iného sudcu) aj advokát. Účelne vynaloženými trovami sú preto aj trovy súvisiace s úkonmi, ktoré v jeho mene v disciplinárnom konaní vykonal advokát ako obhajca. Spôsob určenia a výšku odmeny, náhrady hotových výdavkov a náhrady za stratu času advokáta za právne služby poskytované klientom na základe dohody alebo ustanovenia na to oprávneným orgánom upravuje vyhláška č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov (ďalej len „vyhláška“).

Právoplatne oslobodený sudca si uplatnil v zmysle § 129 ods. 5 (pozn. terajší § 129 ods. 4) zákona o sudcoch a príseďiacich nárok na náhradu trov konania voči štátu, ktoré mu vznikli v súvislosti s predmetným disciplinárnym konaním pozostávajúce z trov právneho zastúpenia a nákladov na dopravu. Sudca si celkovo uplatnil nárok na náhradu trov disciplinárneho konania v sume 770,71 Eur.

Disciplinárny senát pri konfrontácii spôsobu uplatnenia si nároku na náhradu trov účelne vynaložených v súvislosti s disciplinárnym konaním zistil, že sudca si tento uplatnil sčasti správne a splnil podmienky na priznanie nároku. Obhajobné úkony advokáta v disciplinárnom konaní možno subsumovať výlučne pod tzv. iné úkony právnej služby, za ktoré advokátovi patrí tarifná odmena podľa § 11 ods. 1 písm. a/ vyhlášky.

Z obsahu spisu vyplynulo, že sudca si zvolil postupne dve obhajkyne: JUDr. A. O. a po zániku jej obhajoby z dôvodu práceneschopnosti JUDr. R. I. O. Keďže k zmene obhajcu došlo z objektívneho dôvodu, práceneschopnosti pôvodnej obhajkyne, bolo na mieste priznať JUDr. A. O. nárok za úkon prípravy a prevzatia obhajoby každou z postupne zvolených obhajkýň. Z obsahu spisu ďalej vyplývajú jednotlivé úkony, ktoré v mene sudcu v pôvodnom konaní vykonali ním zvolené obhajkyne, konkrétne písomné podania zo 14.01.2015 (č. 1. 13), 04.03.2015 (č. 1. 44), 11.06.2015 (č. 1. 78) a 07.07.2015 (č. 1. 99), pričom šlo o písomné vyjadrenia obsahom priamo súvisiace s obranou sudcu proti disciplinárnemu návrhu a teda jeho obhajobou (vyjadrenia k disciplinárnemu návrhu, odvolaniu, námietky proti konkrétnemu procesnému postupu disciplinárneho senátu a žiadosť o prejednanie veci po rozhodnutí o zastavení disciplinárneho konania). Tieto úkony disciplinárny senát zhodnotil ako sudcom správne a dôvodne uplatnené, preto za ne nárok na náhradu trov konania priznal.

Ohľadne sudcom uplatnených úkonov – písomných podaní z 26.10.2015 a 24.06.2010 disciplinárny senát uviedol, že tieto zo spisu nevyplývajú a písomné podania s uvedeným dátumom neexistujú. Nakoľko tieto podania neboli identifikované inak ako označením dátumu, aj v prípade, že by šlo o zrejme nesprávnosti v dátumoch, nie je možné ich stotožniť s konkrétnymi písomnými podaniami – úkonmi advokáta.

JUDr. A. O. podal odvolanie proti rozhodnutiu o trovách č. k. 1Ds/1/2014-228 zo dňa 26.06.2017. Sudca v odvolaní uviedol, že zhotoviteľ vyčíslenia trov skutočne uviedol pri špecifikácii jednotlivých úkonov právnej služby v dvoch prípadoch nesprávne dátumy (namiesto 26.01.2015 nesprávny dátum 26.10.2015 a namiesto 24.06.2015 nesprávny dátum 24.06.2010). Kópie oboch podaní sudca predložil. K obsahu podaní uviedol, že obidva tieto úkony majú zásadnú relevanciu k disciplinárnemu konaniu, keď jeden z nich bol dokonca procesným podaním – odvolaním proti rozhodnutiu disciplinárneho senátu.

Po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonnej lehote oprávnenou osobou dospel odvolací disciplinárny senát k záveru, že rozhodnutie disciplinárneho senátu je potrebné zrušiť. Odvolací disciplinárny senát má za preukázané, že úkony zo dňa 26.01.2015 a dňa 24.06.2015 boli obhajcami skutočne vykonané a sú súčasťou spisového materiálu. V dôsledku chybného označenia týchto úkonov ich prvostupňový disciplinárny senát nemohol identifikovať a ani sa vysporiadať s dôvodnosťou týchto úkonov.

Odvolací senát na základe vyššie uvedeného nemohol rozhodnúť meritórne, pretože sudca by sa s dôvodmi meritórneho rozhodnutia mohol oboznámiť až z rozhodnutia odvolacieho senátu, proti ktorému už nie je možné podať riadny opravný prostriedok, čím by došlo k porušeniu dvojinštančnosti konania.

Povinnosťou Disciplinárneho senátu prvého stupňa bude v ďalšom konaní opätovne rozhodnúť o náhrade trov konania a vysporiadať sa pri každom z namietaných úkonov jednotlivo s ich účelnosťou a s dôvodnosťou uplatnenia náhrady trov za tieto úkony.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.

V Bratislave, dňa 11.9.2018

JUDr. František Ševčovič
predseda odvolacieho disciplinárneho senátu

Vypracoval: JUDr. Ivan Syrový, PhD.

Za správnosť vyhotovenia:
Mgr. Zuzana Dimmelová